

ACC. NR. 131

Landskap: SMÅLAND

Upptecknat av: Gunnar Nilsson

Härad: Bara

Adress: St. Mölleberga

Socken: St. Mölleberga

Berättat av:

Uppteckningsår: 1923-24

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Löjtegubbar

L.

Folkm. fr. Bjärstög

L

"Löjlegubbar." (= Lyftegubbar)

I Lilla Mölleberga fanns för i tiden en sank ängsmark. Denna var belägen mellan höga backar på tre sidor och låg således mycket lågt. I denna håla kunde man om nätterna få se eldrelare slå upp här och var. Folk kallade dessa eldrelare för löjlegubbar. Om dessa sade man, att det var människor, som ej hade någon ro i graven. De hade, trodde man, också flyttat sina skäpmarker in på andras ägor, och nu skulle de försöka att ändra märkena och återställa dem på deras forna plats. När de såhunda kommo till ett ställe, där en sten hade stått, slogo de ett bloss för att markera stenens forna läge.

Folk sågo med stor förfäran på dessa bloss, och rädslan för löjlegubbarna levde länge kvar bland folket. Snart steg uppflyssningen och med ens var löjlegubbarnas fantastiska sheppnader borta.

Folkminne från Bjärshög.

I Bjärshög fanns för i tiden en skola, som låg strax intill kyrkogården. I denna skola spökhade det rätt allvarligt ibland. Många historier berättas om dessa spöken. En historia, som skulle ha hänt under skollärare Ehwalls tid, är den, som jag nu skall berätta. En kväll var det ett förfärligt oväsen upp på loftet. Ehwall hade besök av en behant. Dessa två bestöto att gå upp och se efter vad det var för något odjud. Men när de kommo upp på loftet, syntes ingenting. De stego ner från loftet. Ehwalls gäst lyckte då, att de skulle åtminstone skjuta ett skott upp för att skrämme bort spöket. Och så sändes upp en svärm hagel, och strax kom spöket farande i en hatts sheppnad bort mot gaveln och ut genom denna. De kunde höra, hur en bräda bröts sönder, men när de kommo ut vid gaveln, så syntes ingenting. Men spöket blev inte borta för det. Ehwall hörde många nätter odjudet. Många år levde han dock i skolan. Han avled med några märken på hjärnan, som troligen härleddes sig från rädslan för det mystiska hatt-djuret upp på loftet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gunnar Nilsson, f. 1904.

Elev vid Valan 1933-34.

Stora Mölleberga, Hara härad.